

[Poul Nødgaard]

forstå hr. Ole M. Nielsen ret – og han er vendelbo ligesom jeg, jeg tror, vi taler samme sprog – er der faktisk ingen virksomheder, der på noget tidspunkt bliver omfattet af denne lov. Så kunne man spørge: Hvorfor skal den overhovedet laves? For som hr. Ole M. Nielsen fremstillede sagen, er der i realiteten ingen virksomheder, der vil blive omfattet af denne lov. Nu er den kommet, og så kan den bare ligge i en skuffe, sådan må jeg nærmest forstå det. Jeg vil gerne bede hr. Ole M. Nielsen om eventuelt at skære det helt ud i pap i sin ordførertale, om det skal forstås sådan, at alle virksomheder, der eventuelt kan blive omfattet af loven, faktisk kan smyge sig udenom efter de meget fine regler, som hr. Ole M. Nielsen skitserede.

Så vil jeg gerne have lov at sige noget om det, der også er kommet lidt frem i dag, nemlig om det, hvis loven får virkning for nogle virksomheder, så kan betyde, at virksomhederne lægger sine arbejdspladser i udlandet. Jeg vil ikke stå her og køre den sag hårdt frem, men bare sige, at det selvfølgelig er noget, man kan frygte. Men det er jo ikke noget, man kan sige noget om, før eksemplet er der, så det bliver rent gæsteri. Man kan frygte det, men det er jo ikke sikkert, at det vil ske.

Vi har haft mange deputationer i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om denne sag – folk, der stille og roligt har forklaret konsekvenserne. Jeg må så erkende, at det, de har udtalt sig om, var lovforslaget, som det forelå ved førstebehandlingen. Vi skal være ærlige over for hinanden: Nu er det så et noget andet lovforslag, vi står med, når der bliver rettet noget op på det. Derfor kan jeg ikke vide, hvad virksomhederne mener om det i dag, men vi skal erkende over for hinanden, at der var ingen, absolut ingen, der syntes om lovforslaget, som det var.

Det bringer mig videre til – og det står sådan set i de mange ændringsforslag, vi ser i dag – at arbejdsmarkedets parter inden januar 1996 formentlig i forbindelse med overenskomstforhandlingerne selv skal finde nogle løsninger på dette her. Men så kommer det jo: Hvis ikke de gør det, står der, efter hvad jeg kan forstå – det var det, jeg læste op for hr. Ole M. Nielsen før – at så kan Folketinget faktisk svinge pisken og sige: Hvis ikke I makker ret og gør, sådan som vi egentlig ønsker det, kommer vi altså og gør sådan og sådan og sådan.

Der er lige en ting, jeg vil sige til allersidst, og så tror jeg min taletid stort set er udløbet. Jeg synes nok, jeg kunne håbe, at arbejdsministeren, når hun runder det her af, vil sige lidt om den pulje på 75 mio. kr., som måske ikke helt forstyrrer vores nattesøvn, men jeg kunne da godt lide at vide lidt mere om, hvordan den pulje skal administreres; det er formentlig et engangsbeløb, vi taler om, de 75 mio. kr. Alt det dér med, at amter og kommuner stryger hen og redder en virksomhed, fordi den ikke kan køre mere, er faktisk ikke vores politik, så hvis denne pulje er beregnet til, at man skal stå og dele penge ud på hvert gadehjørne, når en virksomhed ikke kan fungere længere, er vi ikke helt vilde med det.

I den forbindelse vil jeg også gerne spørge arbejdsministeren, om de 75 mio. kr. kun skal anvendes i de tilfælde, hvor der sker fyringer efter denne lovs bestemmelser, eller om det er en konto, der kan bruges lidt bredere. Det synes jeg da kunne være meget rart at få noget at vide om.

Ud fra det, jeg har sagt her, kan der ikke være megen tvivl om, at vi bestemt ikke støtter dette lovforslag. Men livet skal gå videre, og det gør det sikkert også, selv om forslaget bliver vedtaget. Jeg tror i hvert fald ikke, dansk erhvervsliv vil være glad for det.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Poul Nødgaard opfordrede mig kraftigt til lidt indlæring, og det vil jeg nok tro hr. Poul Nødgaard trænger til. Vi har jo gået i den samme skole, men hr. Poul Nødgaard gik der nogle få år før mig, så der er ikke noget underligt i det, hvis hr. Poul Nødgaard trænger til lidt efteruddannelse, så den vil jeg gerne bidrage til.

Hr. Poul Nødgaard spørger, hvorfor vi skal have en lov, hvis ikke den kommer til at gælde for nogen. Jo, den kommer da til at gælde for nogle, men ikke uhensigtsmæssigt. Den sætter en ramme for, hvad man skal gøre, hvis man planlægger at nedlægge eller nedskære en virksomhed meget kraftigt for at flytte den til en anden destination. Det er jo helt rimeligt, at hvis en virksomhed med flere produktionssteder af rationaliserings- eller strukturhensyn vælger at flytte til et andet sted, at man da varsler det 77 dage i forvejen. Det synes jeg ikke der er noget som helst underligt i.